

R E Z O L U C J A

UCZESTNIKÓW III WARSZAWSKIEJ KONFERENCJI POLONIJNEJ, KTÓRA OBRADOWAŁA 16-17 IV 2004 W GMACHU SEJMU RP

Stwierdzamy, że ludność polska w krajach ościennych Rzeczypospolitej jest bezbronna wobec dyskryminacji, na którą jest wystawiona z powodu swej przynależności narodowej. Język ojczysty tej ludności jest coraz bardziej wypierany z życia publicznego.

W sposób systematyczny jest ograniczane a następnie likwidowane jej szkolnictwo narodowe dla jak najszybszego jej wynarodowienia.

Pozbawianie wiernych w kościołach obrzędów religijnych w mowie ich przodków oceniamy wręcz jako niehumanitarne.

Mienie przodków, skonfiskowane przez władze krajów zamieszkania, nadal nie jest oddawane. To tylko niektóre przykłady dyskryminacji wobec ludności polskiej w krajach o „dobrosąsiedzkich” stosunkach z Polską.

Tymczasem w Unii Europejskiej (UE) ma być jakakolwiek dyskryminacja z powodów narodowościowych zakazana. Przypominamy to również w związku z wejściem 1 maja 2004 określonych krajów do UE.

Z uwagi na powyżej deklarowany zakaz zwracamy się do właściwych organów Rady Europy (RE) o wdrożenie zasad gwarancji ochronnych dla narodowych praw mniejszości w krajach ościennych w oparciu o art. 18 Konwencji Ramowej RE o Ochronie Mniejszości Narodowych, w myśl deklaracji Rządu RP z 27.4.2000 do tej Konwencji, jak również o wprowadzenie monitorowania respektowania tych praw z uwzględnieniem ustaleń art. 1 i 15 Konwencji.

Zwracamy się również do Rady Europy i Komisji Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych o poparcie naszej, skierowanej do Trybunału Praw Człowieka w Strasbourgu skargi na dyskryminację narodowościową, z którą ludność polska w krajach ościennych się boryka,

Warszawa, dnia 17 kwietnia 2004